

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2018

Υπομνήσεις πολιτισμού – μικρότερης ή μεγαλύτερης κλίμακας – που θα θυμίζουν τη χρονιά που φεύγει στους Αλέξανδρο Ευκλείδη, Αλεξάνδρα Κ*, Λίντα Καπετανέα, Ζακλίν Λέντζου, Άγγελο Παπαδημητρίου και Θάνο Παπακωνσταντίνου.

[Στέλλα Χαραμή](#)

28.12.2018

[Facebook](#)[Messenger](#)[Twitter](#)[E-mail](#)[WhatsApp](#)

Οι διακεκριμένοι δημιουργοί έχουν, σχεδόν κατά κανόνα, την ψυχραιμία να διακρίνουν και την καλή τέχνη των άλλων – όπου κι αν αυτή φωλιάζει. Γι' αυτό και φέτος έξι πρόσωπα των Τεχνών – ο μουσικός και σκηνοθέτης **Αλέξανδρος Ευκλείδης**, η συγγραφέας **Αλεξάνδρα Κ***, η κινηματογραφίστρια **Ζακλίν Λέντζου**, η χορογράφος και χορεύτρια **Λίντα Καπετανέα**, ο ηθοποιός και εικαστικός **Άγγελος Παπαδημητρίου** και ο σκηνοθέτης **Θάνος Παπακωνσταντίνου** – εντοπίζουν παραστάσεις, βιβλία, νέες μουσικές ως υλικό μνήμης της χρονιάς πολιτισμού που τελειώνει.

[Αλέξανδρος Ευκλείδης](#), μουσικός, σκηνοθέτης, καλλιτεχνικός διευθυντής της Εναλλακτικής Σκηνής της Εθνικής Λυρικής Σκηνής

Για να κάνω τον εσωτερικό απολογισμό της χρονιάς μου ως θεατής, χρειάστηκε να αναδεύσω το κατακάθι της ψυχής και της ασθενικής μνήμης μου. Αμέσως μου ήρθαν οι εικόνες από μια παράσταση του Βασίλη Νούλα σε ένα διαμέρισμα στα Εξάρχεια. Το «Spleen» των Nona Melancholia, βασισμένο (;) στην ποίηση του Μπωντλέρ, το είδα τον περασμένο Μάρτιο, στο τέλος μιας ημέρας στο γραφείο, γεμάτης με θέματα συμβάσεων, προγραμματισμού, γραφειοκρατίας, όπως οι περισσότερες μέρες μου τα τελευταία χρόνια. Η παράσταση επιτελούσε μια σειρά από τελετουργίες χωρίς θρησκεία και φλέρταρε με μια υπέρβαση χωρίς λύτρωση. Σ' ένα άδειο διαμέρισμα, που αντιπροσώπευε τα άδεια σωθικά της πόλης που ζούμε, κάποιες μορφές φλέρταραν με τις κρυφές φαντασιώσεις και τους φόβους μας. Ήταν μια παράσταση λυτρωτικού πειραματισμού. Στον ακάλυπτο, πίσω από τις μπαλκονόπορτες, η ζωή συνεχιζόταν. Ένας κύριος βγήκε στο παράθυρό του την κατάλληλη στιγμή για να παρακολουθήσει μια σκηνή λεσβιακού σεξ, γελοιοποιώντας με τη σοβαρότητα του στόχου του εμάς τους υπόλοιπους, «σοβαρούς» θεατές. Έφυγα με δάκρυα στα μάτια.

Τι καλό έκανε ο Αλέξανδρος Ευκλείδης το 2018: Διανύει τη δεύτερη περίοδο της θητείας του στην Εναλλακτική Σκηνή με αναθέσεις νέων έργων, προωθώντας τη νεότερη γενιά καλλιτεχνών κι εξασφαλίζοντας αλληπάλληλα sold out.